

HYNKU! VILÁ%ME! JARMILO!

NedÁle, 30 duben 2023

Byl pozdnÁ- veÁ•er â€“ prvnÁ- mÁijâ€“ NÁjdhera!

Jak krÁ;snÁ› dokÁ;Á¾e kÁ™ehkÁ; citlivÁ; duÁ;je bÁ;snÁ-kova vyjÁ;dÁ™it tu nÁ›hu... DuÁ;je bÁ;snÁ-ka, kterÁ½ s kyticÁ- kvÁ›tin doufÁ; v i jen nepatrnou znÁ;mku nÁ;klonnosti na tvÁ;Á™i svÁ© vyvolenÁ© a neskromnÁ› doufÁ; v alespoÁˆ letmÁ© polÁ-benÁ- nÁ›Á¾nÁ© ruÁ•ky. Holt, bÁ;snÁ-k, romantik, to se hned poznÁ;. A i kdyby se to hned nepoznalo, tak takhle si to ka¾dej pamatujeme ze Á;koly, tedy z Á•asÁˆ, kdy jsme, coby puberÁ›Á;ci, pravidelnÁ› na prvnÁ-ho mÁ;je s dÁ›vÁ•etem z taneÁ•nÁ-ch navÁ;itÁ›vovali na PetÁ™Á-nÁ› sochu BÁ;snÁ-kovu.

Byl pozdnÁ- veÁ•er â€“ prvnÁ- mÁij -

veÁ•ernÁ- mÁij â€“ byl lÁ;sky Á•as.

HrdliÁ•Á•in zval ku lÁ;isce hlas,

kde borovÁ½ zavÁ;nÁ›l hÁ;j.

O lÁ;isce Á;eptal tichÁ½ mech...

Ruku v ruce, nÁ›kdy ruku

kolem jejÁ-ch ramen, v druhÁ½ ruce s jejÁ- kabelkou, coby galantnÁ- rytÁ-Á™i, kteÁ™Á- nejsou Á¾Á;dnÁ- burani, a vÁ›dÁ-, Á¾e se patÁ™Á-, nosit dÁ;imÁ› zavazadla.

Dokud nÁ;im taneÁ•nÁ- mistr Otta

Poul neÁ™ekl, Á¾e kabelky se dÁ;imÁ› zÁ;sadnÁ› nenosej, a tÁ©Á¾, Á¾e dÁ-vka nenÁ- pes a nevodÁ- se za krk.

To

uÁ¾ je dÁ;jvno a teÁ• uÁ¾ docela fuk.

NedÁjvno

mã› ovã›jem potã›ã›jilo, kdyã›¼ mi internet dovolil nahlã›dnout do citlivã›, kã›™ehkã›, romantickã› duã›je bã›snã›-kovy v nã›kolika ã›ryvcã›-ch z jeho denã›-ku:

Nã›DHERA!

19. zã›ã›™ã›- â€“ Hned ã›asnã› rã›jno (onanie) ...

Uveã›er (pozadu),

23. zã›ã›™ã›- â€“ Rã›jno (onanie),

25. zã›ã›™ã›- â€“ (pozadu),

26. zã›ã›™ã›- â€“ (pozadu),

27. zã›ã›™ã›- â€“ Uveã›er (jsem ji pical dvakrã›t po sobã›).

Podruhã› na stolicã›-ch u okna.)

Doma jsem ji svlã›kl ze ã›jatã›, vyzvedl jã›- sukňã› a dã›val se na ni popã›™edu, po stranã› a pozadu.

Lã›bal stehna a tak dã›je.

Potom jsme stã›jli u sebe....

Sedã›la mi nahou prdelã›- na klã›nã›.

Poloã›il jsem ji u kamen na stolice, dã›val se na ni, mã›la pã›knã› bã›lã›j stehna.

Potom jsem ji pical tã›™ikrã›t po sobã›, dvakrã›t to vyã›jlo, dvakrã›t jã›- pravila, to lechtalo .

Zkusil jsem ji nã›kolikrã›te fikat.

Aã›¼ poslã›z na kanapã›, jednu nohu mã›la na stolici, druhou na nã›ã›ji.

Pical jsem popã›™edu i v kleã›e pozadu u kamen.

Zdã›j se mi, ã›¼e jsem tam byl celã›½â€“!

Lã›bal jsem ji u kamen a dã›val jsem se na ni aã›¼ dovnitã›™, pak jsem ji fikal u kamen, podruhã› kdyã›¼ odeã›la, opã›t jsem pical a vyã›jlo to, uveã›er leã›¼eli jsme na sobã› na kanapã›, tam jsem ho mã›l v nã›- a sedã›la mi na klã›nã›; pak jsem mã›l hlavu po sukňã›mi, pak jsem ji pical vstoje vyzvednutou a vyã›jlo to.

Tak to je k letoŕnŕ-mu prvnŕ-mu mŕjji,
pŕŕmi vzpomŕnce na nejvŕtŕŕho ŕeskŕho romantika,
ode mŕ vŕjechno.

Vŕem pŕŕmeju krŕsnej romantickej nejen prvnŕ- mŕj.

NŕCE (ten nejvŕtŕŕ- romantyk)